

לך, שיעמום!

נורית מקובר

מאס ואינגמר ברגמן ואיב מונטאן וביפה. לכולן היו עוד מכתה ח' והן יודעות הכל על החיים, אפילו צריך לדעת. ברור להן בדיוק מה תעשינה בעשר באות נורא חשוב להן לדעת על ההתפתחויות האחר

היה רק פעם אחת, צנחן, וזה נמשך שלוש שנה חרשים. עם חברות לא הולך לי בכ"ל, היתה לי חברה טובה. כמו אחות. יום אחד התברר שגנבה אצלי בגדים וכסף. אני דווקא הבנתי אותה. יש לה אבא חורג. רציתי להפגש איתה ולהמשיך בחברות. אבל היא סירבה."

היא עובדת ככתבנית במקורות, 300 ל"י לחודש. הולכת הרבה לקולנוע ובוכה נורא במלודרמות. יוצאת לבלות בחברות בעלות אופי שונה ואוהבת לשמוע מוסיקה, ג'אז בעיקר. אבל כל אלה אינם משנים את ההר-גשה היסודית: החיים אפורים האנשים משעממים, רע לי.

לפני שנה יצאה לאירופה. טיילה שם שלושה חודשים. אבל גם חו"ל לא שינתה את ההרגשה. היא לא התפעלה, רצתה לחזור הביתה. אולי היתה האשמה באכזבה שהנחילה מטרת המסע. היא יצאה כחברה בלהקת רקודי עם עלומים. ארבע רקודניות וארבעה רקודים יצאו לכבוש את אירופה במחולות ישראלים. המסע לא תוכנן ולא היו שום חווים מראש. הגיעו לפאריס,

ערכו בחינות באולימפייה ובבובינו. הבוחן אמר: "חבל שאין קצת יותר סטריפטויז! שיתפשטו קצת! שיראו יותר את הרגליים!" לבסוף ערכו כמה הופעות בנשף המשטרה ובאינו עיירה קטנה.

★ ★ ★

הלויה בלי דמעות

נורית אוהבת לרקוד אבל הרקוד אינו יעוד. "אף פעם לא היה לי כח לרקוד. תמיד הייתי עייפה ושברירית כזו." בכליזה ראה אותם אמרן מהולנד. הוא העיר על נורית: "היא קופצת כמו חיש, אבל כשהיא מחייכת זה מנסה הכל!" באחת החזרות לא תמך בה בן זוגה כראוי. היא נפלה ונחבלה. כשחזרה לארץ התברר ש"אירע משהו לחוליה בחוט השדרה. ששה שבועות הסתובבה כשצוורה נתון בגבס. עתה היא נדונה שוב לגורל דומה, תצטרך להיות רתוקה למיטתה מספר חודשים. אלא שלא זה מה שקובע. לאמיתו של דבר אין תחושת השעמום וחוסר התכלית תכונה מיוחדת לנורית. היא אינה שונה מדור שלם שצמח עמה יחד ורק כנותה אל עצמה מונעת ממנה להתכסות באינטלקט טואליות מדומה או למצוא תכלית בבירור ובוהר.

לא היה שום דבר בחייה שיעשה אותה שונה. היא גדלה ברמת-גן במשפחה מבר-ססת. בת בכורה לאם צברית ואב שהיה בעל בית-מלאכה למסגרות. היא למדה אמנם מספר שנים בבית-ספר דתי, אבל רק מפני שזה היה קרוב לבית, ובילתה ארבע שנים בבני-עקיבא מפני שלמדה בבית-ספר דתי. אחר-כך היתה עוד שלוש שנים חניכה ב"צופים.

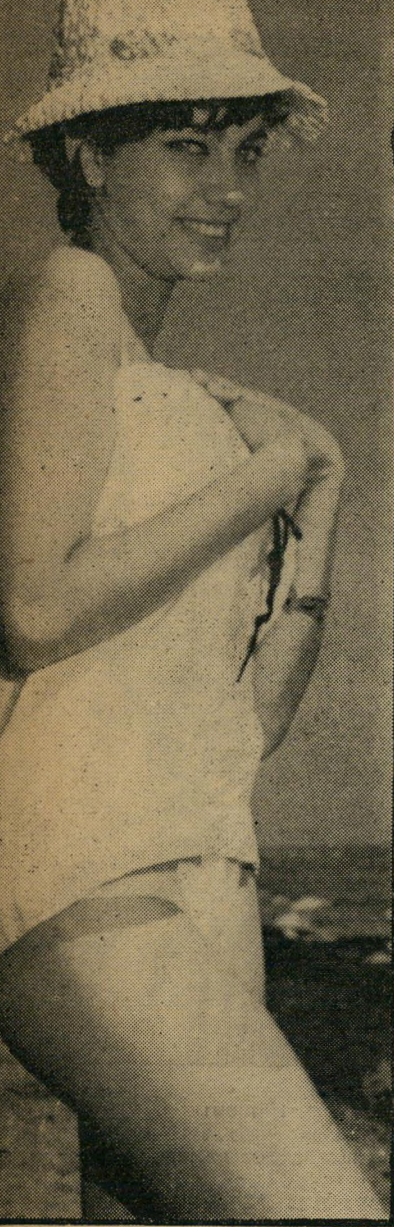
כשסיימה בית-ספר עממי למדה שלוש שנים בבית-ספר מקצועי של ויצ"ו בו הורו נוסף ללמודים תכנוניים גם אמנות, תפירה וכלכלת-בית. למדו אותה לפרוט על פסנתר ושלחו אותה לשעורי באלט. בבית קיבלה חינוך חפשי. האם, שהיא אשת סודה וכומר הוידוים שלה אף עודדה אותה ונתנה לה עצות. לא היו מגבלות מיוחדות לגבי יציאה למסיבות או החברות עם נערים בני גילה או אפילו מבוגרים יותר.

מטרות מאחורי הבידוד?

סיכסוך האידיאולוגי שבין רוסיה לסין הקומוניסטית. מתלבטת, נבוכה, התוהה עדיין על עצמה ומחפשת את שויה להרגיש שלא נורח בעולם כזה. "יש לי הרגשה מתוודה נורית בכנות בלתי רגילה, שאני לא שייכת אילו נפילתי מכוכב אחר. אנ מרגישה לפעמים שאני לא ש. אני משונה קצת. משעמם לי. אין לי עניין באנ-שאבא לאיזה חברה ואעוף מבט חטוף על כל ה"כדי שאדע שאין לי עניין בהם. לפעמים אני אפילו נת את עצמי."

ה, לנורית, הרבה מאוד מכרים, די הרבה ידידים, קוד חברים ועוד פחות מזה — חברות. חבר קבוע

על החוף

מושכת נורית היפה-פהיה תשומת לב. אלא שהיא עצמה נפגעת מהחבטים הננעצים בה, רגישה מאוד להערות ולמחמאות.

משבר אמיתי חל בחייה לפני כחמישה חודשים בעת שאביה, שסבל מסרטן העצמות ובשלוש השנים האחרונות היה רתוק ל-מיטתו, נפטר. היא הלכה אחרי ארונו ולא בכתה. אחר כך, בבית, בכתה על שרצתה לבכות ולא היתה מסוגלת להווייל דמעות.

★ ★ ★

סוף העולם

לידות היא חולמת לעיתים קרובות חלומות ביעותים. היו זמנים שהיו אלה חלומות בהם ראתה עצמה נרצחת או נהרגת. בזמן האחרון מופיעים חלומות על מלחמות. כל חלום מביא עמו את סוף ה"עולם.

אם חלומות הם סמלים למה שקורה ב"עולם המציאות, אולי מסמלים חלומותיה של נורית את התמוטטות העולם שמסביב לה בעיניה. כי כאשר היא מדברת על נושא הנשואין בנוסח: "לא מעוניינת לי הנשא. אינני חושבת שאני מספיק בוגרת לנשואין. קשה להחזיק בעל, ביחוד עכשיו כשרוב הבעלים בוגדים!" זהו רק ביטוי תגובה אחד נוכח מפולת של מושגים ר"ערכים. ביטויים אחרים הם ההסתגרות, ההתבודדות והשיעמום.

למי שמסוגל לעמוד על מהותה האמיתית, עשויה נורית להיראות כדמות הלקוי-חה מאחד מסרטיו של אנטוניוני — בת דור שרקעו הוא השפע החומרי ושבעייתה העיקרית היא חוסר אפשרות ההיחברות ומעצורים בקשירת קשרים ריגשיים עם סביבתה.

בנתונים חיצוניים כמו שלה, הפתרון הוא בדרך כלל ידוע וקבוע. אלא של"נערה רגישה וחושבת כמות, הנמצאת ע"דיין בשלב בו היא מחפשת את עצמה ר"הממלאת את יומנה בהרהורים על עצמה וסביבתה, אין הווה נקודת משיכה אלא סימן אזהרה.

דקודיעם (בתמונה למעלה) ורקודי טויסט במסיבות החברה. הם תחביבה העיקרי של נורית ואמצעי הבידוד העיקרי שלה. היא היתה רקודנית בלהקת עלומים, השתתפה במסע הלהקה בארצות אירופה.

הורה טויסט נונסת בתפוח — נראית נורית בביתה, בו היא שעות בהתבודדות ובחלוקת חזיונותיה עם אמה.